

De woestijn zal bloeien als een roos

Uw leven als een besproeide tuin

Bart Doornweerd

Jeugd met een Opdracht, Ede
Hendrik Stafweg 4
6712 EA Ede
www.ywam-ede.nl

Copyright © 2005 Bart Doornweerd

Tekstbewerking : Arja Visser
Lay-Out + Cover : Elia Media
Druk : IJsselprint, Zwolle

Opmerking: de aangehaalde bijbelteksten zijn ontleent aan de NBG-vertaling

---

Cip-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag

De woestijn zal bloeien als een roos - *Uw leven als een besproeide tuin* / Deel 1 van de serie: Leven onder Gods leiding/ Bart Doornweerd.

1e druk: november 2005

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of verveelvuldigd door middel van druk, fotokopie, microfilm, floppydisk of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De woestijn zal bloeien als een roos

“Want de Heere troost Sion Hij troost al haar puinhopen en Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de Hof des Heeren. Blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang” (Jesaja 51:3).

Als we op weg gaan met de Here Jezus - berouw gekend hebben, ons bekeerd hebben van zonden en zijn vervuld met de Heilige Geest - dan komen we als gelovige in het proces van verandering terecht.

De innerlijke onvruchtbaarheid, de woestijn die we van binnen allemaal gekend hebben, gaat worden als een besproeide tuin en er zal

vrucht voortgebracht worden. In het begin van de schepping zette God Adam en Eva in een prachtige tuin, de hof van Eden.

In Genesis 2: 8-10 lezen we hoe prachtig die tuin was. God wilde dat de schoonheid van de hemel weerspiegeld zou worden op de aarde. De schoonheid van de hof van Eden zijn we kwijt geraakt hier op aarde, ook geestelijk gezien.

Zowel in het zichtbare als in het onzichtbare is door de zondeval (Genenesis 3: 17-18) van de mens datgene wat fantastisch mooi en perfect was, in de schaduw gekomen. De boze drong de Hof van Eden en het hart van de mens binnen met het doel de tuin te vernielen en het beeld van God op deze aarde uit te wissen. Satan valt op aarde alles aan wat het beeld van God vertegenwoordigt. Daarom staat de mens ook bovenaan op zijn lijstje.

God zei tot de mens: *“Omdat gij naar de vrouw hebt geluisterd en van de boom hebt gegeten waarvan Ik u geboden had gij zult daarvan niet eten, is de*

aardbodem om uwentwille verloekt. Al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft en doornen en distelen zal hij u voortbrengen en gij zult het gewas van het veld eten. In het zweet uws aanschijns zult gij het brood eten."

Doornen, distelen, onkruid en schadelijke gewassen. Wie iets van tuinieren weet kent deze gewassen, die op zich geen eetbare vruchten voortbrengen, nutteloos de grond bedekken en andere gewassen verdringen en overwoekeren. We hoeven niet naar de winkel te gaan om een zakje met onkruid te kopen en niemand praat ooit over een slecht 'onkruidjaar'.

Het waait gratis aan alle kanten jouw tuin binnen! Je moet alles doen wat in je macht ligt om het onkruid eronder te houden en het kost zweetdruppels om iets moois te produceren in je tuin, of dat nu is tussen de groenten of de bloemen is. Zo is het in geestelijk opzicht ook.

Jezus zegt: *"Hierin is de Vader verheerlijkt, dat je veel vrucht draagt."*

De vrucht van de Heilige Geest, de vrucht van de hemel, betekent gerechtigheid, goedheid, trouw, dienstbaarheid, vriendelijkheid. Als je iets van die vrucht wilt voortbrengen, dan merk je dat alles rondom die vrucht wil gaan 'woekeren'. Veel van die vrucht brengt het niet tot volwassenheid, tot rijpheid. Het wordt vaak overgroeid.

In Lukas 8 vertelt Jezus de gelijkenis van de vier grondsoorten. Het zaad is in alle gevallen hetzelfde, maar brengt het niet altijd tot vrucht, omdat het volledig afhankelijk is van de plaats waar het valt: langs de weg, op steenachtige plaatsen of onder de doornen en distels.

Een klein deel viel in goede aarde. Dit beeld, geestelijk vertaald, kun je zien als God die Zijn zaad in ons strooit, Zijn woord in ons. Hij begiet het met het water van de Heilige Geest als we daar open voor staan, en dat zou vrucht moeten voortbrengen.

Vrucht kunnen voortbrengen hangt niet alleen van God af, of van onszelf of van mensen die ons helpen, het is ook een samengaan van verschillende factoren. De grond van ons hart moet bewerkt worden om het zaad te ontvangen, bevochtigd te worden en vervolgens kan het zaad opgroeien en vruchten voortbrengen die de Vader verheerlijken.

De doornen en de distels die je door de hele Bijbel heen vindt, hebben altijd te maken met de vloek.

Zelfs Paulus spreekt over *'een doorn in zijn vlees'* (1 Korintiërs 12: 7).

God Zelf stond toe dat hij met die doorn bleef rondlopen, zodat er zelfs uit die doorn iets goeds tevoorschijn zou komen. Wat die 'doorn' van Paulus betekende blijft gissen, maar het was iets van de vloek waar Paulus tegenop liep. Het maakte hem zwak en afhankelijk en toch werkte het mee ten goede.

In Romeinen 8: 20 staat dat de schepping aan vruchteloosheid onderworpen is, zucht en in barensood is. Die vruchteloosheid vindt haar oorsprong in de zonde van de mens.

De zonde die er nu begaan wordt en zelfs zonde van vorige generaties, dat wat opeengehoopt ligt in ons, heeft gemaakt dat we aan de vruchteloosheid zijn onderworpen. Maar van binnen schreeuwt alles in ons om vruchtbaar te zijn en dat veroorzaakt pijn en frustratie in ons en het verlangen naar vrucht.

Hoe komen we af van die vloek van vruchteloosheid, waar we blijkbaar *allemaal* onder liggen? Als we geboren worden hebben we al een heel pakket onkruid bij ons, dat klaar ligt om – onder de ‘juiste’ omstandigheden – te ontkiemen.

Ook in je eigen gezin kun je zwaktes vanuit de generaties herkennen. ‘Dat heeft hij van zijn grootvader!’ Negatieve eigenschappen, driftbuien, ziektes of een extreme verlegenheid:

het ligt aan het kind zelf of dat het onkruid de ruimte geeft en daarin meegaat zodat het nog meer wortel gaat schieten.

Of dat we het kind helpen door gebed en door opvoeding en het Woord van God het onkruid proberen te stoppen. In plaats van in een tuin, waar God die prachtige, hemelse vrucht had bedoeld, zijn we terechtgekomen in een woestijn. Wat moet er gebeuren om een woestijn vruchtbaar te maken?

De grond is vaak goed, maar het ontbreekt aan water – de tegenwoordigheid van God. Water in de bijbel staat altijd voor de tegenwoordigheid van de Heilige Geest. De grond moet opengebroken, klaargemaakt en bevochtigd worden en dan kan het zaad geplant worden. Regelmatig water geven en het goede zaad zal dan bloeien in de woestijn.

Jesaja sprak daar over, hij keek vooruit en had visioenen over Gods wil: *'De woestijn zal bloeien. De steppe zal zich verheugen.'*

In het Hebreeuws zijn er verschillende woorden voor woestijn:

- * woestijn
- * steppe
- * droge plaats
- * eenzame plaats
- * dorre plaats

God spreekt ook in geestelijk opzicht over de levens van mensen. Waar wij zouden moeten bloeien en zijn als een tuin die bevochtigd is, beplant en goed onderhouden – waar men zou moeten kunnen genieten van de vrucht en van de schaduw en van de rust in een dergelijk tuin - zijn in de levens van mensen ook vaak dorre en lege plaatsen. De leegte is vaak te ‘proeven’.

Iedereen heeft gebieden in zijn of haar leven waar je alleen maar doornen en distels tegenkomt. Ik sprak onlangs op een huwelijksfeest en ik zei: ‘Als God twee mensen bij elkaar brengt, dan is dat als het samenvoegen van twee tuinen. Bepaalde vruchten in de tuin van de ander

trekken je bijzonder aan. Dan denk je dat is leuk, dat heb ik niet, dat zou ik graag willen hebben en daardoor worden mensen naar elkaar toegetrokken.

Bij vriendschappen gaat dat evenzo en toch kom je er dan na een bepaalde periode achter dat daar ook distels en doornen zitten. Je dacht dat alleen jij die had, maar ze zitten ook in de tuin van die ander tot wie je je aangetrokken voelt. Dan kun je kiezen en zeggen: 'Laat maar', of je kunt kijken hoe je dienstbaar kunt zijn om in die tuin van de ander te helpen om van de doornen af te komen.

Dat betekent: schoffelen, spitten en graven! Als je vanuit een egoïstische manier met vriendschap begonnen bent, om er alleen zelf beter van te worden, dan kan dat behoorlijk tegenvallen. Want het kan gebeuren dat jij dan plotseling dienstbaar moet worden door te zegenen, te bidden, te helpen en geduld te hebben om die ander van zijn doornen af te helpen!

Je loopt namelijk vaak tegen een ‘vloek’ aan als je met elkaar omgaat. Zo gaat het ook in een gemeente. In het begin denk je misschien: wow, dit is de hof van Eden! Dit is helemaal het einde, hier sluit ik me bij aan. Om er na een half jaar er achter te komen dat daar ook doornen en distels zijn. Dat had je misschien niet verwacht, maar het hoort wél bij het leven.

De vrucht komt tevoorschijn door zweet, inspanning, keuzes maken, je met elkaar door problemen heen werken. Want God heeft ons wel de sleutel gegeven om de vloek van vruchteloosheid te verbreken:

“Wie in Mij blijft, gelijk ik in Hem, die draagt veel vrucht” (Johannes 15: 5).

In Johannes 15 staat de eerste sleutel. Dit is een beroemd hoofdstuk over hoe je vrucht kunt dragen en verbonden kunt zijn met de hemel. De boze wil je afsnijden van de hemel. Als dat lukt ben je net als een bloem die er in het begin nog aardig uitziet, maar na een poosje verdort.

De tweede sleutel staat in Psalm 1. Mediteer daarover, over een boom die geplant is aan waterstromen, die vrucht draagt op zijn tijd. Door de hele bijbel heen lees je verhalen over de tuin.

De hof van Eden, de wijngaard, de tuin van Getsemane, de tuin van de opstanding. Het is het verhaal van God, de hof van Eden die Hij gezien heeft door de eeuwen heen en waar Hij vrucht uit wil zien voortkomen.

In 1 Johannes 15:16 zegt Jezus: *“Ik wil dat je heen zult gaan en vrucht zult dragen.’ Het gaat om blijvende vrucht.”*

Vers 8: *“Hier in is mijn Vader verheerlijkt, dat je veel vrucht draagt.”*

De Vader wil volop met ons meewerken om in onze tuin aan de slag te gaan. Jezus zegt: ‘Hij is de landman, wij zijn de rank.’ *Hij komt om te snoeien.* Maar we hebben ook elkaar nodig in onze tuin!

In de eerste plaats hebben we onze eigen verantwoordelijkheid om datgene te doen wat we moeten doen. Om te zorgen dat ons hart in de goede conditie is, dat het niet hard is.

Ons hart kan verharden, maar door berouw en vergeving vragen én geven aan anderen, wordt ons hart weer zacht en open. Zo'n hart wordt klaargemaakt voor het zaad. Vaak is het hart van de mens als een woestijn, hard, droog, dor, met doornen en distels hier en daar. En daar wordt zaad op gestrooid.

Elke zondag ladingen preken, bijbelstudies, boeken, cd's of cassettes: stapels zaad. Wat doet het zaad? Niets! Omdat het hart niet in de juiste conditie is. Daar ligt ons deel van de taak: 'Heer wilt U me de plekken tonen die U vruchtbaar wilt maken en wilt U me zeggen wat ik moet doen?'

Misschien zegt de Heer maar één ding tegen je. Hij geeft je heus geen hele lijst waar geen beginnen aan is. De Heer geeft meestal één of

twee dingen. Waardoor dat gedeelte van ons hart, dat Hij vruchtbaar wil maken, opengaat en vervolgens groeien we in dat wat nodig is; dat is Gods deel.

Berouw hebben, vergeven, keuzes maken. Dat maakt dat het hart in de juiste conditie is en dan doet God Zijn deel. Dat betekent dat Hij het laat het regenen, of Zijn water laat stromen op die tuin, Hij besproeit de tuin. En daarna plant Hij Zijn zaad, Zijn Woord, en dat zal vrucht voortbrengen.

Vervolgens is het onze taak weer om te zorgen dat het onkruid wegblijft. Alert zijn, opletten dat er geen dingen binnenkomen die niet in de *tuin* horen en de zaak weer gaan overwoekeren. Zorgen, bekommernissen, de lusten van deze wereld. De lust voor rijkdom bijvoorbeeld. Omstandigheden of zaken die over het zaad heen groeien, het overwoekeren en niet tot vrucht laten komen.

Naast de eigen verantwoordelijkheden die wij hebben, het zaad en de tegenwoordigheid van de Heilige Geest die God geeft, is er nog een derde belangrijk punt. God geeft ons als gelovigen, als het Lichaam van Christus, namelijk ook aan elkaar. Zo nu en dan moeten we een ander uitnodigen om ons te helpen om in onze tuin te wieden.

Door gebed, door de gaven van de Heilige Geest, door iets op te ruimen dat veel te zwaar is voor jou of mij. Soms heb je het idee dat het onkruid zo diep geworteld is, en zich zo uitgebreid heeft, dat het net bomen zijn geworden.

Daarom zei Jezus dat elke boom die Zijn hemelse Vader niet geplant heeft, uitgerukt zal worden. Als je weet wat een hardnekkige zonde is, dan weet je hoe moeilijk het soms is om die uit te rukken. Vooral als het al door de generaties heen is gegaan. Het kan dan een tijd duren voor we er mee klaar zijn, het moet uitgegraven en afgehakt worden.

Uiteindelijk gaat dan zo'n boom die daar misschien generaties lang doorgroeid is, BANG! onderuit. Dan is er is een hoop opruimwerk te doen en daarvoor hebben we elkaar absoluut nodig. Vraag daar anderen bij: 'Help mij, om te bidden voor dit gedeelte in mijn leven.'

Er is veel wat we zelf kunnen doen. We kunnen openstaan voor de Heilige Geest, we kunnen God zijn Woord laten planten. Maar er zijn ook echt dingen waar we elkaar bij nodig hebben. Bid voor elkaar, draag elkanders lasten, bemoedig elkaar, troost elkaar, profeteer over elkaar. Uiteindelijk zal dat maken dat de tuin er beter bij komt te liggen. De tuin verandert, het onkruid verdwijnt, of grote stukken met woekerplanten worden opgeruimd.

En dan wil God die tuin uitbreiden. In Jeremia staat: 'Zaait toch niet tussen de doornen. Ontgin je nieuwe grond.' Breid uit, breek de grond open, hak lelijke bomen om, graaf oude en diepzittende wortels uit. Omspitten, egaliseren,

bemesten, zaaien en het onkruidvrij houden. Dat is zweten, ja! Maar als wij ons deel doen dan werkt God met ons mee in onze tuin, hij zorgt voor het zaad en de besproeiing.

Dan zien we groei, en uiteindelijk zien we hoe vrucht wordt voortgebracht. Gods blijdschap over een tuin die er goed bij ligt is groot. Maar blijf oplettend en draag zorg voor het kleine en het grote onderhoud in jouw tuin, zodat de tegenwoordigheid van God zich niet terugtrekt door slordigheid of onzorgvuldig beheer. Dan komt het zaad niet op en komen we weer onder de vloek...

“En de Heere zal u voortdurend leiden en u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken. Dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron waarvan het water niet teleurstelt”

(Jesaja 58: 11).

Dit boekje is deel I uit de serie:

Leven onder Gods leiding

Overige titels uit de serie zijn:

* Omgaan met teleurstelling en verdriet

Wat is uw houding in moeilijke tijden

* De beloften

Stel je vertrouwen op Hem

* Water verandert in wijn

De wonderen van God in uw leven

De opbrengst van de boekjes is bestemd voor het India Adoptie Plan.

Giften kunnen overgemaakt worden op

Bankrekeningnummer: 40.94.13.674

Postbanknummer: 12.08.430

t.n.v.: Jeugd met een Opdracht, Ede.

Telefoon: 0318-655187

